

Máliková, Michaela

Evžen Boček

In: Fasora, Lukáš; Čermin, Jan; Čerminová, Jana; Hanuš, Jiří; Máliková, Michaela. *Sto tváří, sto příběhů : vybrané osobnosti v dějinách Filozofické fakulty Masarykovy univerzity*. Vydání první Masarykova univerzita, 2020, pp. 384-386

ISBN 978-80-210-9382-9; ISBN 978-80-210-9605-9 (online ; pdf)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/143152>

Access Date: 30. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Evžen Boček

Národnost: česká

Datum narození: 6. října 1966

Místo narození: Kyjov

Sociální zařazení: Jeho otec Milan Boček pracoval jako řezač papíru v kyjovském provozu Grafie Brno, později jako řezač v Moravských tiskařských závodech tamtéž. Jeho matka Anežka Bočková, rozená Selucká, byla zaměstnána ve stejných podnicích jako ruční sazečka a později jako korektorka. Vyrůstal se dvěma mladšími sourozenci, sestrou Evou a bratrem Martinem. Evžen Boček je ženatý a má dvě dospělé dcery.

Akademické působení

Evžen Boček navštěvoval malotřídku v Kyjově-Boršově, poté přestoupil na základní školu do Kyjova, kde absolvoval rovněž gymnázium. Během středoškolského studia se zajímal především o češtinu, literaturu, angličtinu a dějepis, což se poté projevilo také v jeho dalším vzdělání. Po maturitě roku 1980 chtěl pokračovat ve studiu na brněnské právnické fakultě. Protože však nebyl přijat, nastoupil na jazykovou školu v Brně, aby si zdokonalil znalosti angličtiny. Poté se přihlásil na Filozofickou fakultu UJEP, kde studoval obory český jazyk a literatura, dějepis a učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů. Roku 1991 obhájil pod vedením Milana Suchomela diplomovou práci *Bibliografie Ludvíka Kundery*, na jejímž základě získal magisterský titul.

Výběr z díla

Evžen Boček debutoval roku 2000 knihou *Deník kastelána*. Popularitu mu však přinesl teprve příběh o česko-americké aristokratické rodině, která v polovině 90. let získala zpět své rodinné dědictví, šlechtické sídlo v Čechách. Děj je plný humorných scén, kdy se hlavní hrdinové snaží skomírající památku zachránit před bankrotem, a tak vymýšlí nejrůznější atrakce a lákadla, aby přivábili co nejvíce turistů. S hradem však rodina zdědí rovněž svérázné zaměstnance – konzervativního kastelána, hypochondrického zahradníka či ne příliš střízlivou kuchařku. Děj knihy je zasazen do prostředí hradu, místa, jež je autorovi – kastelánovi – velmi blízké. Bestseller s názvem *Poslední aristokratka* vyšel roku 2012, již o rok později spatřilo světlo světa jeho pokračování *Aristokratka ve varu*, roku 2016 byl publikován třetí díl *Aristokratka na koni*.

Za humorně laděnou trilogií však stojí náročná práce. Autor psal příběh mladé aristokratky Marie z Kostky osm let a původně ani nepomýšlel na jeho vydání. První verze vyprávěná v er-formě se mu příliš nelíbila, a proto ji přepsal do první osoby – tuto verzi pracovně nazval *Paměti guvernantky*. Nakonec se však rozhodl vytvořit deník šlechtické dcery Marie III. z Kostky. K zveřejnění humorného příběhu jej přemluvil nakladatel Martin Reiner, který se zasloužil rovněž o publikování Bočkovy prvotiny. Zájem o román však předčil autorovo očekávání. Tisícový náklad nestačil a následoval dotisk. Na vrchol žebříčku popularity pak *Poslední aristokratku* vynesla

obrovská publicita, kterou si autor vysloužil ziskem Ceny Miloslava Švandrlíka za humoristickou knihu roku a propagací na Velkém knižním čtvrtku. Přestože kritici knihu často označují za pouze řemeslně zvládnuté oddechové čtení k vodě, čtenáři jsou zcela jiného názoru. Román se dočkal rovněž divadelního zpracování, které od roku 2015 uvádí pražské Divadlo Na Jezerce.

Profesní působení

Po ukončení vysokoškolských studií krátce vyučoval na základní škole v Hodoníně. Roku 1992 se přihlásil do výběrového řízení na místo kastelána, které vyhrál, a stal se správcem barokního zámku v Miloticích nedaleko Hodonína. O zachovalou historickou památku se stará až dodnes.

Mezi jeho záliby patří cyklistika a četba, mj. tradičních českých autorů, jako je Jirásek, Němcová nebo Rais. Ve svých knihách se inspirovuje humorem Miloslava Švandrlíka, Jeroma Klapky Jeroma, P. G. Wodehouse a Zdeňka Galušky.

Evaluace

Evžen Boček patří v současnosti mezi nejprodávanější české autory. Proslul svou trilogií o česko-americké aristokratické rodině, která v restitucích získala zpět hrad v Čechách. Absolvent Filozofické fakulty Masarykovy univerzity je často označován za novodobého Zdeňka Jirotku.

Ohlasy

Evžen je jeden z mála lidí, kteří dokážou napsat dobrou a přitom čtenářsky vstřícnou knihu. [...] A zároveň je velmi, ale velmi pozorný čtenář, který nesnáší jakékoliv literární manýry a zbytečné zákruty. \ [Martin Reiner](#)

Padesátiletý Evžen Boček se tváří jako introvert, bručoun a zpátečník, který se docela obstojně hodí do zámku v jihomoravských Miloticích, na němž už čtvrt století žije a dělá kastelána. On ale zároveň v posledních letech vydává velmi vtipné knihy o mladé aristokratce Marii a její trhlé rodině, z nichž se staly bestsellery. \ [Tomáš Poláček](#)

Přestože otec je slovo spisovné a na správné používání našeho jazyka si taťka potrpí (nedávno jsem byla vypeskována za to, že drůbež se nepěstuje, ale CHOVÁ, nehledě na přísné embargo na užívání novodobých spojů jako „*život je o tom, že...*“ nebo že něco „*je na pohodu*“), slovo otec neodpovídá osobnosti našeho taťky. Nikdy nebyl autoritářskou hlavou rodiny, která zjednává pořádek a vyžaduje dodržování pravidel, při popisu mých studijních výsledků jsem často slyšela, že si ho „*pletu s někým, koho to zajímá*“. I přesto jsem vždycky věděla, že ho vnitřně zajímám – třeba tím, že mi byl schopný přinést koblihy přímo do vyučování, abych neumřela hladu (bylo mi šestnáct a naše profesorka se z toho dlouho nemohla vzpamatovat), nebo když se mnou chodil v noci do kostela, abych mohla cvičit na varhany a nebála se: vydržel tam se mnou i přesto, že při delším poslechu hudby trochu trpí. Taťka mě nikdy nezasobil důležitými radami o životě, ale ten největší poklad mi předal – nebrat se vážně a všemu se umět zasmát, což je přístup, díky němuž se dá život krásně „přežít“. \ [dcera Evžena Bočka](#)

Prameny a literatura

BROLÍK, Tomáš. Kastelán humorista. *Respekt*, 2014, č. 31, s. 69–71.

Divadlo Na Jezerce chystá premiéru Poslední aristokratky [online]. [cit. 28. června 2018]. Dostupné z: <<http://www.womanandstyle.cz/divadlo-na-jezerce-chysta-premieru-posledni-aristokratky/>>.

Evžen Boček [online]. [cit. 28. června 2018]. Dostupné z: <<http://www.druhemesto.cz/autor/bocek-evzen>>.

KUBÍČKOVÁ, Klára. *Ač žertuje o Vondráčkové i knížeti, zatím si na Evžena Bočka nestěžovali* [online]. 2014. [cit. 28. června 2018]. Dostupné z: <https://www.idnes.cz/kultura/literatura/rozhovor-evzen-bocek.A140310_135421_literatura_ts>.

MAREŠOVÁ, Milena M. *Hodně lidová aristokratka* [online]. 2014. [cit. 28. června 2018]. Dostupné z: <<https://casopis.hostbrno.cz/archiv/2014/1-2014/hodne-lidova-aristokratka>>.

MATYSOVÁ, Veronika. *Rozhovor s Evženem Bočkem: Píšu maximálně dvě hodiny denně* [online]. 2016. [cit. 28. června 2018]. Dostupné z: <<https://www.odstartujtesvojiknihy.cz/rozhovor-s-evzenem-bockem-pisu-maximalne-dve-hodiny-denne/>>.

POLÁČEK, Tomáš. *Já nechcu byt známý* [online]. 2016. [cit. 28. června 2018]. Dostupné z: <<https://reportermagazin.cz/a/wrKBX/ja-nechcu-byt-znamy>>.

PROCHÁZKOVÁ, Klára. *„Dokáži si představit, že bych napsal i něco jiného, než Aristokratku,“ říká spisovatel a kastelán Evžen Boček* [online]. [cit. 28. června 2018]. Dostupné z: <<http://www.munimedia.cz/prispevek/dokazi-si-predstavit-ze-bych-napsal-i-neco-jineho-nez-aristokratku-rika-spisovatel-a-kastelan-evzen-bocek-11133/>>.